

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – „Grossmania”
Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft / Vas Megyei Kormányhivatal

(Sprawa C-177/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zasady prawa Unii – Pierwszeństwo – Bezpośrednia skuteczność – Lojalna współpraca – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Artykuł 63 TFUE – Obowiązki państwa członkowskiego wynikające z orzeczenia wydanego w trybie prejudycjalnym – Wykładnia przepisu prawa Unii dokonana przez Trybunał w orzeczeniu wydanym w trybie prejudycjalnym – Obowiązek zapewnienia pełnej skuteczności prawa Unii – Obowiązek odstąpienia od stosowania przez sąd krajowy uregulowania krajowego sprzecznego z prawem Unii w świetle wykładni tego prawa dokonanej przez Trybunał – Ostateczny charakter decyzji administracyjnej w sytuacji niewniesienia skargi do sądu – Zasady równoważności i skuteczności – Odpowiedzialność państwa członkowskiego]

(2022/C 171/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft

Strona przeciwna: Vas Megyei Kormányhivatal

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności art. 4 ust. 3 TUE i art. 267 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący skargę na decyzję oddalającą wniosek o ponowny wpis praw użytkowania, które wygasły z mocy prawa i zostały wykreślone z księgi wieczystej na podstawie uregulowania krajowego niezgodnego z art. 63 TFUE, w świetle wykładni dokonanej przez Trybunał w orzeczeniu wydanym w trybie prejudycjalnym, jest zobowiązany do:

- odstąpienia od stosowania tego uregulowania; oraz
- nakazania właściwemu organowi administracyjnemu – chyba że istnieją obiektywne i uzasadnione przeszkody, zwłaszcza natury prawnej – dokonania ponownego wpisu tych praw użytkowania, nawet jeśli decyzja o zniesieniu tych praw nie została zaskarżona do sądu w przewidzianym prawem terminie i w związku z tym stała się zgodnie z prawem krajowym ostateczna.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) –
NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Sprawa C-205/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Delegowanie pracowników – Dyrektywa 2014/67/UE – Artykuł 20 – Sankcje – Proporcjonalność – Bezpośrednia skuteczność – Zasada pierwszeństwa prawa Unii]

(2022/C 171/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NE

Strona przeciwna: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Przy udziale: Finanzpolizei Team 91

Sentencja

- 1) Artykuł 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniającej rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”), w zakresie, w jakim wymaga on, aby kary, o których w nim mowa, były proporcjonalne, jest bezpośrednio skuteczny i może być powoływany przez jednostki przed sądami krajowymi przeciwko państwu członkowskiemu, które dokonało jego nieprawidłowej transpozycji.
- 2) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na organy krajowe obowiązek odstąpienia od stosowania przepisów krajowych, które są w części sprzeczne z wymogiem proporcjonalności kar przewidzianym w art. 20 dyrektywy 2014/67, wyłącznie w zakresie niezbędnym do umożliwienia nałożenia proporcjonalnych sankcji.

(¹) Dz.U. C 348 z 19.10.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 marca 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Tribunal (Northern Ireland) – Zjednoczone Królestwo] – VI/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Sprawa C-247/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Artykuł 21 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 16 – Dziecko będące obywatelem państwa członkowskiego przebywające w innym państwie członkowskim – Pochodne prawo pobytu rodzica sprawującego faktycznie pieczę nad tym dzieckiem – Wymóg posiadania pełnego ubezpieczenia zdrowotnego – Dziecko mające prawo stałego pobytu przez część istotnych dla sprawy okresów]

(2022/C 171/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VI

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Sentencja

- 1) Artykuł 21 TFUE i art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że ani dziecko będące obywatelem Unii, które nabyło prawo stałego pobytu, ani rodzic sprawujący faktycznie pieczę nad nim, nie są zobowiązani do posiadania pełnego ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy w celu zachowania prawa pobytu w przyjmującym państwie.